

Olie- en pelmolen te Zandeweer

Onderstaand epistel ontvingen we via C. Kosmeijer van de heer Bandringa te Leek (in de 90 jaar) en de redactie vond het aardig om dit ongewijzigd over te nemen. Het is een aanvulling op de artikelen die in eerdere ZELFZWICHTERS hebben gestaan over de verdwenen Olie- en pelmolen te Zandeweer.

» Hierbij enige inlichtingen over die ouwe oliemolen, die hier in Zandeweer gestaan heeft.

Die ouwe oliemolen is afgebroken in de jaren 1898-1900 door de heer Anne Nanninga, wonende te Zuidhorn, toen ter tijd aannemer en betonbouwer. Die oliemolen is ingeladen in Doodstil bij de brug in een groot schip. De naam van de schipper zoals mij dat verteld is, was Hoeksema. De zoon van Hoeksema die later voer voor de gebr. Meek, timmerman en aannemer te Tolbert, met metselzand en stenen. Dat was toen ter tijd allemaal handwerk. Hierweg van Doodstil ging dat zo naar Groningen en dan richting Leekstermeer, maar in De Poffert gingen ze rechtsaf naar Enumatil en vandaar in de Matsloot richting Boerakker. In Boerakker is die oliemolen uitgeladen en op grote korrewagens geladen met twee Belgische paarden er voor. Zo is dat in Zandeweer ook gegaan, op grote korrewagens naar het schip. Vanaf Boerakker ging dat zo naar Niebert, ongeveer vijf à zes kilometer.

En daar staat die molen nu, is voor een paar jaar terug helemaal opgeknapt en hij staat nu te bezichtigen. Het is een prachtige molen.

Naast die molen in Zandeweer stond de sarrieshut zo genoemd, waar nu Jan de Winter en zijn vrouw Marijke de Winter-van Kammen en beide dochters Marjolein en Iris wonen. In die Sarrieshut woonde toen de Commies, die de belasting inde van de olie die de molen fabriceerde.

Die molen is in Niebert ook opgebouwd door Anne Nanninga met nog een paar werklui. En die molen was voor een broer van Anne Nanninga, zijn naam was Jan Nanninga. Dat was toen een heel karwei, want het moest allemaal met takels en handwerk gebeuren. Daar zijn ze maanden mee bezig geweest, voordat de molen klaar was. Die oliemolen werd omgedoopt als korenmolen. Later is die molen overgenomen door de beide zonen Herman en Maarten Nanninga. In 1933 zijn Maarten Nanninga en zijn vrouw verongelukt. Ze zijn beiden door de stoomtram overreden, en ze waren op slag dood. Ik heb ze zelf zien liggen op de baan, het was een vreselijk gezicht.

Later is die molen overgenomen door een stichting en dat was natuurlijk heel belangrijk voor het behoud van die molen. Nu en dan kun je die molen bezichtigen, maar dan werkt hij ook, dat is natuurlijk ook belangrijk. 's Avonds staat hij in de schijnwerpers en dat geeft een zee van licht. Hierbij ga ik eindigen met de inlichtingen over die oliemolen van Zandeweer. «

Afgedrukt in De Zelfzwichter, nummer 78, jaargang 22, juni 1995, blz. 28.

Deze pagina is onderdeel van de homepage van B. D. Poppen.

<http://www.bdpoppen.nl>